

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. január hó 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntettének kísérlete miatt a vádlottellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi szeptember hó 27. napján kihirdetett 10.B.19/2016/19. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 5000 (Ötezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntettének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés) állapította meg, és mint többszörös visszaesőt 9 évi szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy feltételes szabadságra a vádlott nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és döntött a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a büntetés enyhítésére indokot nem látott, a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védelmi fellebbezések folytán az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen bírálta felül teljes terjedelmében. A nyilvános ülésen a vádlott nem kívánt megjelenni, jelenlétének hiánya - figyelemmel a Be. 362. § (3) bekezdésére - a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

A nyilvános ülésen a védő jogorvoslatának irányát változatlan tartalommal fenntartotta, a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakkal egyezően az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást és ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, melyet a Be. 351. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla a

felülbírálat során irányadónak tekintett. Okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére. A vádlott az eljárás során a sértett többszöri megszurását mindvégig elismerte, de a ténybeli beismerésen túl jogos védelmi helyzetre is hivatkozott. E körben a törvényszék gondosan elemezte a szemtanúk vallomásait, értékelésük során figyelemmel volt az azokban rejlő kisebb ellentmondásokra, azonban számot adott arról indokolásában, hogy a tényállás alapjául mely vallomásokat fogadta el és ennek okát is adta. A bizonyítékok egyenként és összességükben történő értékelésével törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és állapította meg, hogy javára jogos védelmi helyzet nem értékelhető. A sértett sérüléseivel, gyógykezelésével a kétszeri műtéti beavatkozás szükségességével kapcsolatban az igazságügyi orvosszakértői vélemény is aggálytalan volt.

A törvényszék helyesen minősítette a vádlott cselekményét emberölés bűntette kísérletének. Vizsgálta, hogy a vádlott szándéka testi sérülés okozására, vagy emberi élet kioltására irányult-e (ítélet 7. oldal 4. bekezdés). Ezt megelőzően azonban a 3. bekezdésben tett azon megállapítás, hogy „a fentiek szerint megállapított tényállásból egyértelműen megállapítható volt, hogy a vádlott szándéka sérülés okozására irányult ... sértettnek”, ezen megállapítás téves és mellőzendő, mivel ellentmond az 5. bekezdésben tett helyes megállapításnak, miszerint a vádlott által használt elkövetési eszköz a pillangókés alkalmas volt az emberi élet kioltására, és egyébként is helytálló következtetést vont le a törvényszék, hogy a vádlott szándéka a sértett életének kioltására irányult. A 3/2013. BJE határozat I/1. pontja kimondja: az emberölés, illetőleg ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik. Ezzel szemben az életveszélyt okozó testi sértés, valamint a halált okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul. Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre, avagy testi sértésre, illetőleg egészségsértésre irányult-e jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége. Az emberölésre, illetve testi sértésre utaló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra tárgyi és az alanyi tényezőkből lehet következtetést levonni. Ezek vizsgálatát a törvényszék elvégezte. Az elkövetés módja, az elkövető tudattartalmát illetően az egyenes ölési szándékot támasztja alá.

Az ítéletábra a büntetés enyhítését célzó védelmi fellebbezést nem találta alaposnak. Az első fokon eljáró bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket teljes körűen feltárta és helyesen értékelte, azonban a súlyosító körülmények sorából mellőzendő az ítélet 8. oldal 7. bekezdésében a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságára utalás a törvényszék illetékességi területén. A Legfőbb Ügyészség által közzétett, de a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság által közölt statisztikai adatokból arra vonható következtetés, illetve az állapítható meg, hogy országosan, de a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében is 2015-ben az emberöléseken belül a kísérletek száma csökkent (Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 12-ről 5-re). Összességében azonban a törvényszék által kiszabott büntetés eltúlzottnak nem tekinthető a többszörös visszaeső vádlottal szemben, annak további enyhítésére az ítéletábra lehetőséget nem látott.

A fentiekben kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással a járulékos rendelkezéseit is helyesnek találva helybenhagyta.

Az ítéletábra az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk..
a tanács tagja, előadó

Nagy Éva sk.
a tanács tagja

Záradék: A Miskolci Törvényszék 10.B.19/2016/19. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. január 18.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke